

[Minister Hans Sølvhøj.]

bestemt må være deres egen sag. Skulle de i den forbindelse ønske dansk udviklingshjælp, er jeg sikker på, at det ville blive overvejet med velvilje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Erik Hansen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at det udvalg, der blev nedsat den 20. maj 1964 med det kommissorium at behandle visse dele af funktionærloven, får udvidet kommissoriet til yderligere at omfatte funktionærlovens §§ 2 og 2 a med henblik på en forbedring af reglerne om funktionærers opsigelse?“

Skriftlig begrundelse:

Der er behov for bedre beskyttelse af funktionærer mod afskedigelse, specielt rammer afskedigelse af ældre funktionærer ofte urimelig hårdt.

Funktionærlovens § 2 og § 2 a kaldes ofte for funktionærlovens tryghedsparagraffer. Da det har vist sig, at disse tryghedsparagraffer ikke er tilstrækkelige, skal jeg anmode ministeren om at få nævnte paragraffer taget op til overvejelse i det tidligere nedsatte udvalg.

Da funktionærernes tryghedsforhold er af hastende karakter, vil det være heldigt, om udvalget blev pålagt at fremkomme med en delbetænkning om problemet.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Erik Hansen: Det spørgsmål, jeg har tilladt mig at stille til arbejdsministeren, tager sigte på at forøge trygheden hos funktionærerne. Forholdet er jo, at bestemmelserne i funktionærlovens § 2 og § 2 a, der omfatter opsigelsesfrist og sikkerhed mod usaglig opsigelse, for begge paragraffers vedkommende har vist sig ikke at give funktionærerne den tryghed i arbejdet, der hører vor tid til. På trods af de gode beskæftigelsesforhold, vi alle glædes over, er det ikke så ligetil for en 40-50-årig funktionær, der har været i en virksomhed i en lang årrække, pludselig at få besked om,

at om 6 måneder er der ikke mere brug for ham.

Javel, vil man sige, men han har jo 6 måneder til at søge nyt job i. Ja, det har han, men de maksimale 6 måneder er ikke lang tid for en 40-50-årig, for slet ikke at tale om dem, der er endnu ældre. Erhvervsfeltet er ofte begrænset af års virke med specielle arbejdsopgaver, og så er der jo endelig det, at der er ikke så mange job som for de yngre fagfæller. Hertil kommer yderligere, at når den modne funktionær søger ny stilling på grund af afskedigelse, mødes han vel ikke med spørgsmålet: hvorfor mon? Men mon ikke det tænkes?

Tanken med § 2 a var jo, at den skulle sikre funktionærerne mod usaglige afskedigelser. Desværre må det nu efter 3 års praksis siges, at lovbestemmelsen yder funktionæren ingen eller ringe beskyttelse. Hvad hjælper det den 40-50-årige, at der er hjemmel for at få en erstatning på maksimalt det, der svarer til 6 måneders løn, når det i praksis har vist sig næsten umuligt at få en afskedigelse anerkendt som en usaglig afskedigelse?

På to væsentlige områder har det høje ting tidligere i denne samling lovgivet for at øge trygheden. Da gjaldt det arbejdsløshed og sygdom. Funktionærerne i såvel den private som den offentlige sektor har behov for øget tryghed i ansættelsen. I vor tid er det desværre billigere at skifte en veltjent medarbejder ud end at skifte en maskine ud. Det kan ikke være rimeligt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Må jeg ikke først sige til den bemærkning, hr. Erik Hansen kom med, gående ud på, at bestemmelserne i funktionærloven, som kom ind for 3 år siden, om indskriden over for usaglige opsigelser, ingen betydning havde haft, bl. a. fordi der ikke har været mange sager, at jeg ikke er enig i det synspunkt. Jeg tror, at disse bestemmelser i høj grad, på samme måde som bestemmelserne, der kom ind i hovedaftalen, har haft præventiv betydning, og den omstændighed, at der ikke har været mange sager, er ikke ensbetydende med, at disse bestemmelser ikke har haft betydning. Jeg tror tværtimod, de har haft meget, meget stor betydning.

Herudover vil jeg gerne sige, at jeg er helt klar over, at der kan foreligge særlige